

Kad su "duhovi-vodiči" u pitanju, moramo imati na umu to da se oni nikada ne predstavljaju kao "negativni entiteti". Vrbovanje žrtve obično se obavlja na jedan suptilan način, koristeći se njenim slabostima. Čini se da im je u prvoj fazi bitno dobiti od žrtve dozvolu za interakciju, odnosno, saradnju?!

Dakle, otprilike ona dinamika koju sam davno predstavio u članku [Napadi i odbrana](#) - "mamac(šarmiranje/zavođenje)>zagriz>najeb".

U suštini, čovjekovi duhovni vodiči bi trebale biti njegove komponente - Duša i Duh koji sasvim dobro poznaju duhovnu realnost, međutim, kako ćemo vidjeti, u realnosti imamo i duhove-jebače koji se čovjekovoj komponenti Uma ili ličnosti (koja je manje više "razvedena" od ostalih komponenti) često predstavljaju kao "vodiči". Tako bi se i ovaj njihov podmukli način zavođenja i manipulacije žrtava trebao imati na umu, čisto da kasnije ne bi bilo - "...nisam znala... ja sam mislila..."

Ovdje ispod slijedi jedan od malo drastičnijih primjera te dinamike koju su neki istraživači NLO fenomena kao što su Barbara Bartholic, Dr Karla Turner i Eve Lorgen, davno primjetili i opisali. (Izvod iz knjige [The Dark Side of Cupid](#), Eve Lorgen)

***

Marija i zanosni duh vodič

Marija, majka troje djece, posjetila je Barbaru Bartholic krajem 1985.-te godine, nakon jedne strasne ljubavne opsesije, dvije godine nakon njenog doživljaja otmice od strane vanzemaljaca. Mariju je uputio Barbari jedan lokalni psiholog kojem je bio poznat njen rad sa žrtvama otmica.

Marijin slučaj uključuje klasični medicinski pregled kod otmice od strane vanzemaljaca, čudesno iscjeljenje, automatsko pisanje, telepatske poruke od strane bića iz drugog svijeta i kontakt sa duhom-vodičem koji se predstavio kao pjevač narodne muzike, Jim Reeves. Uslijedila je ljubavna opsesija između Marije i duha-vodiča.

To, zajedno sa jednim stalnim kontaktom sa kanaliziranim entitetima, dovelo je Mariju do ruba, nakon čega je uslijedio nervni slom i potreba za psihijatrijskom pomoći. Da nije bilo Barbare, Marija vjerovatno ne bi to preživjela. Ona je kasnije izrazila jednu duboku zahvalnost za Barbarino razumijevanje i podršku.

Ovaj slučaj nije za emocionalno osjetljive ljude. Emocionalni i psi-vampirizam kao i psihička

nestabilnost koja je prouzrokovana svim tim, kasnije se pogoršala do te mjere da ovdje slobodno možemo razgovarati o demonskoj opsjednutosti.

Samo to je bio dovoljan razlog zašto je ovaj slučaj ostao zatumljen u tamnicama tajni sve do sada. Većina onih iz NLO zajednice a pogotovo pripadnici new-age pokreta, ne bi prihvatili tako nešto. U stvari, početkom 90-tih godina Barbara je pokušala da govori o ovom slučaju na jednoj NLO konferenciji, međutim, bila je grupno spriječena od strane jednog poznatog istraživača NLO fenomena. On je odbio da povjeruje u postojanje "zloćudnih reptilijanskih vanzemaljaca". Za mnoge, njihova privrženost vjerovanjima u dobroćudnu kosmičku braću, čvrsto su povezana s njihovim egom.

U međuvremenu, Marija, njen muž i Barbara su umrli i to je razloga zašto sada mogu da prenesem ovu njihovu priču, koristeći se pseudonimima zbog zaštite njihove rodbine.

Ova priča treba biti ispričana onako kako se odvijala.

Kad sam dobila ovaj slučaj u 1999. godini, Marija je imala 59 godina, bila je udata i imala je osmoro djece. Ona je imala Čiroki i Irsko porijeklo, veoma inteligentna i multitalentovana. Njen prvi natprirodni događaj se desio kad je imala pet godina, kad je pala i slomila nogu i vilicu. Dok je padala, sjećala se da je bila obuhvaćena od strane jednog toplog, bijelog svjetla.

Godinama kasnije, doktor koji ju je pregledao, pitao ju je "kako se možeš kretati unaokolo uz toliko veliku bol"? Doktor joj je pokazao rentgenski snimak njenog vrata. Na njemu se vidjelo kako su neki njeni kičmeni pršljenovi međusobno srasli na mjestu gdje joj je vrat bio slomljen. Iz nekog razloga, Marija je bila u stanju da funkcioniše sa slomljenim vratom a da to nije mnogo primjećivala.

Kad je navršila deset godina, Mariji su bili izvađeni krajnici. Prije te operacije, kad je primala eter, vidjela je sebe kako je podiže iz njenog tijela jedna prekrasna, zlatna svjetlost. Vidjela je bića koja su je uzela za ruke, zvali je njenim pravim imenom i rekli, "Mi tebe čekamo".

Čudno je bilo to što su lica tih bića bila u obliku upitnika. Nosili su na glavama neke crne kapice ostavljajući utisak kose koja raste u špic (na čelu; eng: widow's peak). Kasnije u priči, kako ćemo vidjeti, Marija je srela ista bića u vezi s nečim što je ličilo na jedan klasični vanzemaljski kontakt kao kod slučaja pomoći od strane duhova pomoćnika, s tim što se ovaj put radilo o pretvaračima. Ova opservacija je značajna zato što neke individue koje su učestvovala u eksperimentima induciranja mističnih događaja uz pomoć DMT-a, takođe su se susretale s bićima sličnim ovim vanzemalcima, doživljavali vanzemaljske otmice i astralne projekcije.

Marijin muž Clyde je radio kao medicinski tehničar u vojnom vazduhoplovstvu. Kao rezultat toga, tokom njihovog braka oni su se često selili. U 1965. godini, Clyde je bio stacioniran u bazi Kelly Air Force, u Teksasu. tamo su vidjeli nekoliko NLO-a i neprirodnih svjetala a jednom prilikom čak i jednu zračnu bitku između NLO-a iznad te baze. Drugi put, dok su bili stacionirani u Grčkoj, jedna zeleno-žuta svjetlost je pratila Mariju i Clydea dok su se vozili u njihovom autu. Nijedno od njih se nije sjećalo da li su izgubili neko vrijeme ili bilo čega u vezi s

mogućom otmicom.

Tek kad je već imala osmoro djece, Marija je iskusila klasičnu vanzemaljsku otmicu koja je bila praćena s izgubljenim vremenom i neobjašnjivim fizičkim posljedicama.

Dvadesetreećeg septembra, 1972 godine, u deset i trideset naveče, Marija se vozila na posao gdje je radila kao medicinska sestra u domu jedne parohijalne škole koja je bila smještena na jednom uticajnom području Tulse, u Oklahomi. Vozila se do kraja puta na jednom šumovitom području koje je bilo na četvrtinu milje od njene kuće. Prva četiri bloka glavne ulice činila su se neobično pustim.

Onda su stvari postale malo čudne. Sljedeća stvar koje se Marija sjećala bila je ta da se našla na dvotračnom putu na jednom nerazvijenom području četiri milje dalje. Nije se sjećala kako je dospjela tamo.

Stigla je na posao sat i po kasnije iako je vožnja trebala trajati desetak minuta. Marija se nije sjećala šta se desilo iako se kao kroz maglu sjećala kako je vozila auto i pitala se "Šta su uradili s mojim rukama?" Reakcija sestara koje su radile s njom u školskom domu takođe je bila neobična. Iako su normalno bile veoma striktno, ovoga puta nisu rekle ništa u vezi s Marijinom aljkavošću.

Zabrinuta zbog izgubljenog vremena, Marija se pitala da nije možda imala epileptički napad iako nije bila epileptičar. Tako je narednog dana otišla na odjeljenje za hitne slučajeve. Doktor koji je tamo radio podvrgao ju je elektroencefalografskom pregledu. Prvi EEG snimak nije bio normalan, međutim, kad su ponovili snimanje, drugi snimak je bio u redu. Kad je doktor počeo da pregleda Marijine oči pod svjetlom lampe, onda se skvrčila od nesnosnog bola žaleći se da joj to svjetlo oštećuje mrežnjaću. Doktor joj je rekao da ne postoji razlog zašto bi je oči boljele.

Na toj tački Marijinog života, ona nije znala ništa o NLO-ima a pogotovo vanzemaljskim otmicama. Narednih sedmica često se budila sa fleševima sjećanja na zbivanja za vrijeme otmice. Zureći u svoje ruke, često se pitala, - "šta su uradili s mojim rukama?"

U tim fleševima sjećanja, Marija je vidjela sebe kako se vraća do auta na jednom ruralnom području. Njen auto je bio parkiran sa strane. Dok je hodala prema autu, mogla je vidjeti neke humanoidne figure kako stoje sa strane kao neki stražari i posmatraju je kako se vraća u njega. Marija je takođe vidjela jednu žensku figuru s tamnom kosom do ramena u srebrnom džemperu kao i dva crnokosa muškarca. Jedan od njih je bio normalne ljudske visine sa kratkom, kovrdavom kosom i nosio je bijeli džemper sa mandarinskim okovratnikom. On se činio kao neka vrsta oficira. Marija je primila telepatsku poruku od njega: "Sve je u redu. Možeš sada slobodno da ideš". Sljedeće što se sjeća, bili su neki fleševi dok se vozila na posao. Na jednoj raskrsnici, na momenat se sjetila otmice ali je sve to bilo toliko zbunjujuće. Razmišljala je o tome kako je mogla zaboraviti sinove cipele u kući svoje mame što je ujedno i razlog zašto kasni na posao. Istovremeno, bila je svjesna činjenice da kod mame nije zaboravila nikakve cipele i zbunjivale su je te bezvezne misli koje su joj prolazile kroz glavu. Bila je ekstremno umorna.

Međutim, iza tih fleševa, bilo je čudo koje se desilo s njenim rukama. Dugo vremena Marija je patila od jednog užasnog reumatoidnog artritisa. Sada su njene ruke bile potpuno izlječene. Isto tako, kod nje je došlo do jednog dramatičnog pojačanja vidovnjačkih sposobnosti.

Sva ova iznenadna zbivanja navela su je da se obrati psihijatru. Taj stručnjak nije imao nikakvo predznanje o fenomenu vanzemaljskih otmica. On je izveo hipnotičku regresiju kako bi otkrio uzrok Marijinih nevolja. Ona se pod hipnozom sjetila sljedećeg:

"Našla sam se u jednom visokom cilindru koji je bio napravljen od nečega sličnog pleksiglasu u obliku jedne velike epruvete. Bila sam gola i nesposobna da se pomaknem ali sam mogla primjetiti jednu kobaltno plavu svjetlost kako zrači iz dna tog cilindra. Ta svjetlost se podigla oko mene kao da obavlja neku vrstu sterilizacije ili čišćenja. Tada sam pomislila, da li ovako izgleda biti beba iz epruvete.

Nisam bila uplašena. Pitala sam se gdje sam to zaboga. Sljedeća stvar koje se sjećam bila je da ležim na nekom stolu za preglede pored jednog visokog plavog momka s moje lijeve strane. On je imao jedan mali mandarinski okovratnik. Nisam razumjela njihov jezik, međutim, govorili su telepatski i rekli su mi da ja mogu komunicirati s njima uz pomoć simbola. A onda ih mogu prevesti naspram mog razumijevanja jezika. Visoki plavi momak, koji je ličio na ljudsko biće, rekao mi je da nema čega da se bojim. Ja uopšte nisam ni osjećala strah. U stvari, ne mogu reći da sam osjećala ljubav prema tom plavokosom biću, međutim, ono mi se veoma sviđalo.

Nakon toga, prebacili su me na drugo mjesto gdje su me posmatrali uz pomoć neke vrste rentgenskog uređaja, kao neki CAT skener koji je slikao sve moje organe. Onda su me prebacili u drugu sobu koja je ličila na jedno odjeljenje za intenzivnu njegu prijevremeno rođenih beba. Objasnili su mi da djevice rađaju djecu u cijelom univerzumu a pogotovo u našoj galaksiji. Bebe se počnu razvijati kao ženske a ako oni hoće neku mušku, onda uzmu uzorak sperme nekog muškarca i ubrizgaju je u fetus u određeno vrijeme njegove gestacije. Za četiri do pet mjeseci, beba se razvije do svoje potpune veličine koja onda izgleda kao da ima devet mjeseci. Osjećala sam se udobno i sigurno u vezi sa cijelim tim događajem. Nisam se osjetila ugroženom ni na koji način.

Svi ti vanzemaljci su nosili neke naočale ili leće na očima i neku vrstu kape na glavi. Neki od njih su nosili kape slične onima za kupanje, bile su crne i išle u špic na čelu (eng. widows peak). Nosili su na sebi biserno sive, glatke, džempere koji su napravljeni od nekog svjetlucavog, rastezljivog materijala. Jedno od tih bića je bilo je visoko, imalo je pamučastu kosu i čelo u obliku sijalice. Drugi su izgledali prijatno i imali su po četiri prsta umjesto pet. Neka od tih bića su imali kosu na glavi i izgledali su kao ljudi. Bili su ljubazni. Nisam ih se uopšte bojala. Rentgenski uređaj je imao oblik ljudskog tijela. Neka od svjetala koje je emitovao izazivala su uznemirenje u meni dok su druga bila smirujuća. Nisam se osjećala neugodno, čak i kad su izvodili hiruršku operaciju na mom mozgu. Nisam se plašila tih bića. Bili su smireni i ponašali su se na jedan kulturan način. Oni su bili toliko napredni da smo mi u poređenju s njima izgledali kao neki primitivci. Moje druženje s njima je pojačalo moje vidovnjačke sposobnosti i inteligenciju (IQ)."

U 1972. godini, javnosti nisu bili poznati slučajevi vanzemaljskih otmica, osim onog slučaja Betty i Barneya Hill, tako da Marija o tome nije ništa znala. Važno je za napomenuti i to da je

Marija opisala i nacrtala nekoliko slika onih odjeljenja za njegu prijevremeno rođene djece godinama prije nego što su izvještaji te vrste počeli cirkulisati u literaturi na temu vanzemaljskih otmica.

Godinu i po dana nakon njene otmice, Marija je počela primati poruke preko automatskog pisanja. U to vrijeme, ona nije uočavala nikakvu vezu između tih poruka od duhova-vodiča i vanzemaljskih bića koja su je otela. Te poruke su bile od bića koja su tvrdila da su došla iz druge galaksije koja je bila u Orionskom pojasu. Oni su tvrdili da su ovdje s ciljem potrage za emisarima i posrednicima između njihove rase i ljudske vrste. Rekli su da koriste različite ljude za te svrhe a Marija je bila jedan od nekolicine izabranika. Nisu rekli zašto. A nisu ni pomenuli onaj njen susret sa NLO-om iz 1972. godine. Marija je navela sljedeće:

"Te poruke su počele sa mnogo komplimenata i podilaženja. Govorili su mi da sam bila toliko inteligentna i da me niko nije mogao prepoznati zato što sam spadala u visoko evoluirana bića. Međutim, oni su bili dovoljno razvijeni da prepoznaju genija u meni, dok ljudi koji žive na zemlji nisu to bili u stanju. Oni su mi pomogli da se lijepo osjećam u vezi sa sobom. Bila sam jedan od nekolicine izabranika koji će posredovati između njih i čovječanstva. Imali su zahtjeve fizičke prirode i govorili su mi da će mi se zdravlje poboljšati, međutim, to se nije desilo. Moje fizičko zdravlje se pogoršavalo što je onda povuklo prema dole i moje mentalno zdravlje. Nisam ni jela, ni spavala, niti sam pazila na sebe za vrijeme tih perioda mog automatskog pisanja. Došlo je do te tačke kad sam jednostavno bila vođena do pisaće mašine - jer je to bilo brže od pisanja rukom. Ti entiteti bi mi davali imena i termine koje sam trebala provjeravati i za koje se ispostavljalo da su bili tačni u tančine, ponekad doslovno kako je to bilo navedeno i u enciklopedijama. Ti vodiči su mi namijerno davali informacije visokog nivoa, tako da sam mogla da vjerujem tim informacijama koje sam dobivala od njih.

Neke od tih informacija koje su mi dolazile bile su religijske prirode. Javljali su se majka Marija, svetci, Isus i Jovanka Orleanka, saopštavajući mi važne duhovne informacije. Ponekad su dolazile informacije tehničke prirode sa formulama, u obliku sličnom onim Nostradamusovim kvatranima, kao i kompleksni recepti za liječenje raka."

Mariji je bilo rečeno da će ona imati jednu posebnu misiju na zemlji. Ona će biti emisar koji je izabran iz jedne šire grupe.

Ti entiteti su joj rekli: "Ti nisi jedina, tako da ti to ne naduva ego". Ali, ti si jedna od samo nekoliko odabranih. Ti moraš obavijestiti svijet da na ovoj planeti postoje čuvari i oni će se uskoro pojaviti. Oni će vas štiti i pokazivati vam kako se stvari trebaju ispravno raditi. Zaštitite životnu sredinu na ovoj planeti od njenog uništenja, da tako kažemo."

Prema tim porukama, jedan od glavnih razloga zašto je Marija bila izabrana kao glasnogovornik, bila je priprema za "odlazak na nebo" koji će se uskoro desiti. Njoj je naloženo da treba da pomaže ljudima da se okupe kako bi mogli biti sklonjeni sa ove planete za vrijeme "odlaska gore". [Ovdje je korišten biblijski pojam "rapture" (eng.) iz poslanice Solunjanima - "Jer će sam Gospod sa zapovešću, sa glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti". (Ovdje "gospod"

može lako da podrazumijeva - vanzemaljce) prim. prev.].

Prema Marijinih riječima: "Mi ćemo posmatrati kako se ova planeta čisti. Onda ćemo se vratiti i pripremiti ćemo ovu planetu za ponovno naseljavanje ljudima."

Jednom prilikom, Marija je pitala te entitete šta će se desiti s njenom porodicom. Oni su joj odgovorili da će njenu porodicu ostaviti dole. Ona se usprotivila tome i rekla im je da ih neće ostaviti zasobom i da će radije ostati na zemlji sa svojom porodicom nego otići sa vanzemalcima.

Pored pisanih poruka, Marija je dobijala i živopisne vizije katastrofa, vulkanskih erupcija i zemljotresa. Ona je to opisala kao jedno unutrašnje sagorijevanje zemlje. Zemlja je bila kao tvrdo kuvano jaje koje je na kraju postalo prekuvano i jednostavno počelo da puca. Njoj su te vizije bile prikazivane iz perspektive kao da se nalazila visoko iznad zemlje na nekom vanzemaljskom brodu.

Marija nije primala samo pisane poruke nego je mogla telepatski da čuje i glasove. Jedan poseban duh-vodič je dominirao kod pisanja. Taj duh je tvrdio da je on bio umrli gitarista i pjevač narodne muzike, Jim Reeves. Mariji je Jim Reeves bio odbojan kao i njegove pjesme i nikada prije ju nije interesovao ni on ni njegova muzika.

U stvari, u početku se nije mogla ni sjetiti ko je on bio sve dok je to kanalizirano biće nije podsjetilo na vrijeme u njenom životu kad je njen suprug Clyde bio stacioniran u jednoj vojnoj bazi daleko od kuće. U to vrijeme Clyde je imao jednu vanbračnu aferu sa jednom mlađom ženom, dok se Marija morala sama brinuti u vezi s odgajanjem njihovih osmoro djece. Tako se Marija sjetila i jedne Reevesove pjesme koja je bila popularna upravo u to vrijeme kada je Clyde imao tu aferu. Tako joj je ta pjesma izazvala i jednu navalu ružnih sjećanja na to vrijeme kad joj se srce bilo slomljeno jer je ona perfektno odražavala njenu situaciju. Ona je potisnula sjećanja na tu pjesmu a sada ju je to biće koje je očigledno bilo duh umrlog pjevača Jima Reevesa, podsjetilo na nju.

Taj duh-vodič je pričao s Marijom o raznim stvarima i često je koristio i neke laskajuće pojmove kao "bubamara". On joj je govorio da će ona postati predstavnik. Laskao joj je i doveo je do toga da se počela osjećati voljenom. Marija je kupila sve stare gramofonske ploče Jima Reevesa i bez obzira na to što nije znala da čita muzičke note, učila je da svira gitaru.

"Jednoga dana", kaže Marija, "bila sam u prednjoj sobi a gitara je stajala između kreveta i ormara. Čula sam kako mi Reeves telepatski priča, rekao mi je, "gospođice, hajde da sviramo". U tom momentu, jedna od Reevesovih pjesama je počela da svira na radiju. On me je molio da sviram gitaru. Onda se desila jedna veoma čudna stvar. Gitara se počela sama kretati po podu."

Marija je ponekad osjećala Reevesove ruke preko svojih, kako je vode dok je svirala. A ponekad je osjećala kao da se njegove ruke nalaze unutar njenih.

Međutim, taj osjećaj dodira nije se tu završavao. Dodiri su prešli u jedno nježno milovanje.

Marija ih je osjećala potpuno fizički, mada su oni bili nevidljivi. Nakon toga, milovanje je polako prelazilo u ljubljenje i seksualnu predigru. Ta njihova interakcija se nastavila sljedećih nekoliko mjeseci. Na kraju je to prešlo u stvarne seksualne odnose.

"To milovanje je na kraju dovelo do toga da sam bila pozvana u krevet od strane tog duha", priznala je Marija. "Mogla sam fizički da osjetim kako me on dira, ljubi pa čak i to kako me taj duh penetrira tokom jednog pravog seksualnog odnosa. Mogla sam da osjećam sve što se dešavalo kao da je on fizički bio tu. Osjećala sam čak i jedan lagani pritisak na svom tijelu kada je Reeves vodio ljubav samnom."

Marija je održavala seksualne odnose sa Reevesom, duhom ljubavnikom, tokom više od godinu dana. To je bilo moguće djelomično usljed loših bračnih odnosa koje je imala sa svojim mužem Clydeom, koji je takođe i radio po noći. Marija je veoma uživala u tim seksualnim odnosima i doživljavala je jake orgazme. Stvari su došle do te tačke da je počela neprestano osjećati Reevesovo prisustvo kao da je on bio u njenom tijelu i umu.

"U to vrijeme", rekla je, "kao da sam postala neka druga osoba". Za vrijeme seksualnog odnosa, mogla sam napustiti svoje tijelo i posmatrati scenu. Vidjela sam sebe kao jednu crnokosu ženu, nešto tamnijeg tena." Ali stvar nije bila samo u viđanju te druge žene. Ponekad, kada je Reeves vodio ljubav s njom, Marijino tijelo je bilo nadsjenjeno od strane te žene.

Marija je takođe počela da čuje i glasove drugih duhova, ne samo Reeves-ovog. Jedan od njih je bio glas one crnokose žene, dok je bilo i drugih. Ti glasovi su se pojačavali sve dok nisu prešli u dijaloge s njom.

"Kad Reeves nije bio tu, ti entiteti su mi prenosili poruke i davali savjete kao da se radilo o nečemu veoma hitnom. Govorili su da moram da uradim te stvari. Željeli su da prenesem te informacije javnosti, da su vanzemaljci ovdje i da pomognem kad dođe do čišćenja planete prilikom čega će doći i do velikih uništavanja. Trebala sam da podučavam ljudsku rasu kako da se brinu o ovoj planeti. Takođe sam trebala da putujem tamo-vamo, na različita mjesta i da pričam o svemu tome".

U međuvremenu, seksualni odnosi sa Reevesom su postali skoro svakodnevni. Marija je rekla:

"Ponekad me je vodio u krevet po danu, navodio me je da legnem, da se opustim i doživljam istinsku ljubav. Bila sam u promijenjenom stanju svijesti. Mogla sam vidjeti i figure drugih bića za vrijeme vođenja ljubavi. Ona crnokosa žena je često bila nadnesena nadamnom dok sam vodila ljubav s Reevesom. To je bilo kao da je neki ženski duh unutar mene doživljavao seksualnu strast kroz mene."

Jednom prilikom, Mariji je bila prikazana mentalna slika jedne ogromne jajne ćelije, kako se ona oplodjava za vrijeme seksualnog odnosa. Kasnije, Mariji je bila prikazana vizija jedne prekrasne muške bebe, koja je navodno bila potomak Marije i Reevesa, na jednom astralnom ili interdimenzionalnom nivou. Na kraju, Marija je počela neprestano slušati glasove duhova. Počeli su joj naređivati da radi određene stvari. Jednom prilikom joj je bilo naloženo da se ošiša nakratko kao Jovanka Orleanka, jedan od njenih omiljenih svetaca.

Ta neprestana komunikacija i učestalo automatsko pisanje, počeli su da iscrpljuju Mariju. Uprkos tome, ona je paradoksalno imala neku vrstu hiperaktivnosti. Tada je shvatila da je bolesna.

"Nisam to više mogla izdržati", rekla je. "Ponekad bih izašla iz kuće po danu samo da bih izbjegla seksualna nagovaranja Reevesovog duha ili stalne nagone za automatskim pisanjem. Jedne večeri, nakon što sam dovezla kući djecu iz škole, opet sam čula glasove koji nisu prestajali. Bila sam obuhvaćena njima. Onda su me telepatski glasovi počeli navoditi da uradim neke stvari. Kada sam ušla u kuhinju s djecom, glasovi su me počeli navoditi na to da uzmem šerpu s kipućom vodom i da je polijem po djeci. Kad sam shvatila užas tih iznenadnih nagona, povukla sam se nazad. Tada mi je postalo jasno da sam bila bolesna."

Srećom, Marija nije poslušala ona suluda naređenja da povrijedi svoju djecu. Dodala je da dok se to sve događalo, mogla je očima svog uma vidjeti muškarca i ženu kako međusobno razgovaraju u vezi s njom. Ženski glas pripadao je onoj ženi koju je percipirala nadnesenu nad sobom za vrijeme seksualnog odnosa s Reevesom. Muški glas je rekao, "budi pažljiva, ona nas sluša".

"Na toj tački", rekla je Marija, "započela je i paranoja".

Te noći, 5. oktobra 1974. godine, Marija je opet bila pozvana u krevet da okusi seksualnu strast. Ovaj put ju je njen seksualni odnos sa Reevesom doveo do jednog nevjerovatnog vrhunca fizičke strasti. Marijino tijelo kao da se bilo zapalilo iznutra; jedna toliko intenzivna strast, da je mislila da će eksplodirati od spontanog sagorijevanja.

Za vrijeme doživljavanja tog velikog zadovoljstva, takođe se i uplašila. Čula je u svojoj glavi glasove koji su ovog puta vrištali i mantrali, demonske glasove. U svojoj glavi vidjela je realističnu sliku ljudi kako igraju unatrag oko nekog oltara ili stola. Izbežumljena i bez kontrole, Marija je počela da se moli. Recitovala je u sebi rozarijum. Međutim, glasovi, seksualna interakcija i slike, sve se to i dalje odvijalo do najužasnijih detalja.

Na vrhuncu seksualne strasti, Marija je vidjela sebe na nekom drugom mjestu, kako leži na jednom stolu. Oltar je bio pokriven bijelim čaršavom a ona je ležala na njemu gola. Otprilike petnaestak osoba odjevenih u crne odore plesalo je unatrag oko stola. Pjevali su i mantrali demonskim zavijanjem i kricima. U toj grupi entiteta koji igraju, Marija je primjetila istu onu crnokosu ženu kako igra tamo jednu od glavnih uloga. Opisala je tu scenu kao neki vješticiji crni sabat.

"Nastavila sam da se molim", rekla je, "izgovarala sam rozarijum, dok sam s užasom posmatrala tu scenu. Kad god bih izgovorila tu molitvu, galama i mantre bi malo utihnuli. A kad bih prestala ili počela da tonem u san, zvukovi bi se pojačavali."

Kako je bilo i za očekivati, Marija se te noći nije baš najbolje naspavala. Probudila se u 5 sati narednog jutra, veoma potrešena. Glasovi su postajali još gori, sa mnogo svađe, optuživanja, oponašanja i zadirkivanja. Marija jedva da je uspijevala da se kontroliše. Osjećala je kao da je u njoj bilo i drugih stvorenja. Uz pomoć sve svoje snage, doteturala se nekako do telefona da

pozove crkvu. Međutim, javila joj se samo telefonska sekretarica.

Sjećala se šta se dešavalo tog jutra:

"Sva djeca su ustala i vidjela me kao jednu - običnu olupinu, kako sjedim za stolom kao potpuno luda. Djeca su se obukla i užasnuto napustila kuću. Napokon sam uspjela kontaktirati sveštenika i molila ga "treba mi pomoć. Nešto nije nikako u redu - demoni su me opsjeli!"

Sveštenik je pitao: "Možeš li doći do vrata i otvoriti ih?" Međutim, Marija je bila toliko nemoćna, da nije uspijevala da se makne. Svu svoju snagu je koristila kako bi ostala na telefonu dok neko ne dođe po nju. Jedno od njene djece ostavilo je vrata otvorenim.

Kad je sveštenik stigao, izvukao je telefonsku slušalicu iz njene ruke. Marija je kasnije priznala da je tada izgledala kao da je potpuno poludila. Rekla je svešteniku da ima demona u sebi. Unutar nekoliko minuta, on ju je odveo do lokalne psihijatrijske klinike. Marija se jako bojala da može povrijediti djecu, pa ih je poslala kod bake.

Na psihijatrijskom odjeljenju dali su joj da potpiše jedan papir, međutim, ona je bila toliko izgubljena da ga nije bila u stanju potpisati. Sve što je mogla da učini, bilo je samo da napravi jednu škrabotinu na tom papiru. Dali su joj nešto za smirenje. Još uvijek je mogla čuti glasove kako viču, psuju je i proklinju.

Stigao je i njen muž Clyde, nakon što su ga obavijestili na poslu. Rekao joj je nonšalantno "Marija, zaboga, pusti to! S tobom je sve u redu." To je za Mariju bila poslednja slamka. Ispustila je iz sebe jedan samrtnički krik a onda se ugasila kao svjetlo. Lijekovi su počeli djelovati. Ostala je u bolnici trinaest dana.

Sjećajući se svega toga, Marija je kasnije priznala Barbari, "Onda sam počela da se oporavljam i shvatila sam da sam se zaljubila u svoje otmičare. Postala sam svojom voljom njihova žrtva zato što sam željela da ispunim svoje potrebe - a oni su bili voljni da mi to učine. A šta su dobili od mene. Moj um i mnogo seksualne energije."

Marija je ostala u kontaktu s Barbarom godinama nakon svoje ljubavne opsesije sa Jimom Reevesom i naknadnog oporavka. Barbara ju je pitala, "šta misliš, šta je bio tvoj razlog da imaš seksualne odnose s tim entitetom po imenu Reeves?"

"To je jedna procedura kojoj oni (vanzemaljci preobraćeni u duhove-vodiče) podvrgavaju svakoga," odgovorila je Marija. "Svakome, ko je oslabljen uz pomoć neke emocionalne traume - vanzemaljci će pružiti njihovu tzv. "terapiju." Nakon što zadobiju vaše povjerenje, koristiće vaše tijelo i za seksualne svrhe. Reći će vam da ste vi posebni i da vama nije potreban dodir drugih ljudi. Nakon što se upletete u odnose s njima, oni će zadovoljavati sve vaše seksualne potrebe. Kao da vas žele da drže zadovoljnima i bez potrebe da ulazite u interakciju s drugim ljudima. Oni koriste taj seksualni aspekt kao jedno oružje - kontrolno sredstvo."

"Kako oni to tačno rade", zamolila ju je Barbara da pojasni?

"Kad god su mi dozvolili da osjetim da sam potrebna nekom drugom u nekoj drugoj dimenziji

ili kad je u pitanju neki drugi faktor pored ljudskog, oni bi mi davali i obezbjeđivali sve kako bi mi pokazali da sam ja neko poseban. Bila sam im potrebna. Davali su mi ne samo fizičko zadovoljstvo, nego i neke emocionalne i duhovne aplikacije koje su željeli da učinim."

Barbara ju je pitala: "A šta sada, Marija? Kako sada gledaš na te doživljaje kad su oni iza tebe?"

"Poslije tih događaja oslobodila sam se lanaca njihove kontrole - to je bila jedna stupica da nas kontrolišu i da manipulišu naše misli u njihovu korist. Taj ego. Oni koriste ego - u smislu da nas navedu da se osjećamo posebno kao njihovi specijalni predstavnici, emisari tih vanzemaljaca. Mi imamo sva ta lijepa božanstva iza naših leđa koja samo čekaju na poziv. I oni će nas snabdjeti sa svime što nam je potrebno uz veoma malo zauzvat. Na primjer, oni su bili preuzeli moj um. Oni su uzeli moj um u zamijenu za izlječenje artritisa. To je bila jedna veoma podmukla zamijena, zato što sam se nakon nje veoma razbolila, emocionalno sam se razbolila."

"Nakon otmice i automatskog pisanja, imala sam informacije koje niko drugi nije imao i kojih nije bilo čak ni u knjigama. Kasnije sam ih mogla potvrditi uz pomoć nekih drevnih spisa - i tu je moj ego narastao veoma veliki!"

Barbara je pitala Mariju: "Ko su bili pripadnici te grupe koja je bila u telepatskoj vezi s tobom?"

"Da, ta komunikacija je bila povezana s otmicama," odgovorila je Marija. "Oni koriste ljudski izgled ili projekciju u interakciji s nama jer kad bi mi vidjeli njihov pravi izgled, to bi nam zadalo noćne more! Kad god je s njih spadala fasada ljudskog lica, oni bi dobijali reptilski izgled - sličan onima iz TV serije Babylon 5. Na primjer, jednom prilikom kad sam bila sama i postala svjesna fizičke interferencije samnom, mogla sam krajičkom oka vidjeti dva reptilijanska stražara i jednu lijepu plavu ljudsku individuu koja je pokušala imati seksualni odnos samnom. Onda, kad sam mu rekla da to nije njegov pravi izgled, ta njegova slika kao da se zatalasala, pa raspršila, nakon čega je ostala stvarna slika jednog reptilskog bića."

Oni igraju na naš ego, što je OK, osim u slučaju ljudi sa slabim samopouzdanjem. Ili u slučaju onih koji koriste droge i alkohol, te se tako naširoko otvaraju za manipulaciju.

Barbara je dodala, "takođe i one žene koje čeznu za nečijom ljubavlju".

"Tačno", odgovorila je Marija. "Oni će koristiti to oružje protiv njih. Oni te mogu navesti da se osjećaš kao istinska princeza iz starih vremena; kojoj se svi dive i klanjaju, koju svi obožavaju. Nakon toga dolazi do jednog strmoglavog obrušavanja i udara u dno, traumatski doživljaj. Kao kad neka prelijepa vazna padne na pod i razbije se na hiljade parčića."

Kraj

Preneseno sa: <http://www.galaksija.info/forum/viewtopic.php?p=135751#p135751>